

Albert Bartoszewicz

Od Redakcji

Acta Polono-Ruthenica 5, 3-4

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

W polskim słowianoznawstwie „wschodnim” lat dziewięćdziesiątych polsko-wschodniosłowiańskie kontakty i powiązania kulturowe, literackie i językowe – mimo bogatego już dorobku naukowego w tym zakresie wielu pokoleń slawistów – są nadal aktualne i – co więcej – stają się przedmiotem badań coraz szerszego kręgu humanistów – historyków, literaturoznawców, socjologów i etnografów. A to oznacza, że uzasadnione i trafne było powołanie rocznika „Acta Polono-Ruthenica”, którego tom pierwszy ukazał się w 1966 roku.

Warto tutaj przypomnieć, że ustanowienie tego organu naukowego Instytutu Słowiańszczyzny Wschodniej ówczesnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a obecnie Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, było poprzedzone dyskusjami panelowymi na V i VI międzynarodowych konferencjach naukowych, zorganizowanych przez Instytut w latach 1993 i 1995 a poświęconych problematyce komparatystyczno-konfrontatywnej i kontaktologicznej na styku polsko-wschodniosłowiańskim oraz publikacją pod redakcją A. Bartoszewicza dwóch tomów pod wspólnym tytułem: *Polsko-wschodniosłowiańskie powiązania kulturowe, literackie i językowe*, 1: Literatura i kultura (Olsztyn 1994), 2: Językoznawstwo i translatoryka (Olsztyn 1995). Jednym z głównych orędowników tego przedsięwzięcia był śp. Ryszard Łużny, Profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego. W tekście *O zasadności powołania serii wydawniczej „Acta Polono-Ruthenica”*, opublikowanym w inauguracyjnym pierwszym tomie, z pewnym przekonaniem pisał: „Można żywić nadzieję, że w ślad za obecnym tomem nowej serii wydawniczej pójdą tytuły kolejne, obejmujące coraz to nowe dziedziny problematyki badawczej pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego tak w odniesieniu do przeszłości tego obszaru narodowo-kulturowego, jak i do jego obecnej teraźniejszości, że w poszczególnych rocznych tomach znajdzie się miejsce nie tylko na dorobek kolejnych konferencji olsztyńskich, ale także na wyniki trudu badawczego podejmowanego w innych ośrodkach i środowiskach krajowych i zagranicznych, w któ-

rych dana problematyka jest i będzie uprawiana, że w bliskiej może już przyszłości – czy to za pośrednictwem kolejnych spotkań konferencyjnych, czy innych zbiorowych wysiłków badawczo-wydawniczych – trafią na łamy serii „Acta Polno-Ruthenica” tak aktualnie a doniosłe naukowo tematy czy problemy, jak dziedzina kultury duchowej narodów wschodniosłowiańskich, zwłaszcza myśli religijnej i sfery spraw wyznaniowo-kościelnych, historia idei i mentalności oraz świadomości etniczno-kulturowej, dzieje i współczesne tendencje rozwojowe języków narodowych, także w ich wzajemnych związkach i oddziaływaniach oraz zależnościach tak znamiennej dla sytuacji pogranicza kulturowego oraz bezpośredniego sąsiedztwa”.

Jak sądzę, pokładane nadzieje się ziściły, jeśli nie w całości, to w znacznej części. Dotychczas opublikowane cztery tomy, krótko omówione w przedmowie do poprzedniego numeru, wykazują – zgodnie z oczekiwaniami i postulatami wielu slawistów z różnych ośrodków akademickich z kraju i z zagranicy – konsekwentne poszerzanie kręgu tematycznego i gatunkowego drukowanych tekstów łącznie z recenzjami, sprawozdaniem, komunikatami i omówieniami naukowymi. Znalazło to swój wyraz w licznych pochlebnych opiniach i recenzjach zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Stąd oczywiste, że osiągnięcia, perspektywy i kierunki badawcze nad relacjami kulturowymi Polska – Słowiańszczyzna Wschodnia stanowią zasadniczy trzon tematyczny tekstów, publikowanych w niniejszym tomie. Znaczna część autorów gościła już na łamach tego rocznika. Obok nich występują reprezentanci kilku nowych ośrodków akademickich, gdzie prowadzone są badania określone w tytule.

Mam nadzieję, że i ten, piąty z kolei, tom „Acta Polono-Ruthenica” spotka się również z żywym zainteresowaniem szerokiego kręgu Czytelników, a wyrazem tego będą nadsyłane materiały do następnych numerów i publikowane recenzje o tym wydawnictwie.

Albert Bartoszewicz

Olsztyn, w listopadzie 2000 roku